

end efter den oprindelige Lov, men denne Konsekvens er man beredt til at tage.

Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag, der er enstemmigt vedtaget i Folketinget, til det høje Tings Velvilje og hurtige Behandling. Det skulde meget gerne være færdigt inden Jul, da saa mange Mennesker venter paa at se, hvorledes deres Forhold endeligt bliver ordnet, og da det gælder om ingen Tid at spille. Jeg har forberedt Lovforslaget til Fremsættelse, saa snart jeg fik Meddelelse om den enstemmige Indstilling fra det sønderjydske Forvaltningsraad, paa hvilken det bygger. Og det sidste, jeg ønsker at fremhæve, er, at denne enstemmige Indstilling fra det sønderjydske Forvaltningsraad, som har haft en af Kongen udnævnt Formand, og hvis øvrige Medlemmer er udnævnte efter Indstilling af de forskellige sønderjydske Erhvervsorganisationer, betyder en Tilslutning fra repræsentative Mænd i de store Erhvervskredse i Sønderjylland.

Karberg: Efter den udmærkede Redegørelse for Lovforslaget, som den højtærede Finansminister lige har givet, kan jeg indskrænke mig til meget faa Bemærkninger. For det første vil jeg bemærke, at jeg selv som Medlem af Forvaltningsraadet har haft den Glæde at deltage i dette store Arbejde, thi det har været et stort og brydsomt Arbejde at sigte den Mængde Ansøgninger, som er kommet frem, og det er mere og mere blevet klart for os, at det var nødvendigt at udvide Kredsen af dem, som skulde nyde godt af Udigningskassens Virksomhed og dens Midler, saa langt disse Midler paa nogen Maade kunde strække til. Men vi kunde ikke fremkomme med nogen samlet Plan om en saadan Udvidelse, før det hele Materiale var sigtet. Saa snart det imidlertid var sket, har vi, som den højtærede Finansminister lige bemærkede, søgt at fremkomme med et Forslag, som jo fandt den højtærede Finansministers Billigelse, og som i det store og hele er det, som foreligger for det høje Ting i Dag.

Der kunde ikke være Tale om at udvide Kapitalerstatningen, idet denne hovedsagelig var tænkt at komme de smaa Kapitalere til gode. Det var ogsaa Tanken fra Begyndelsen af, at Kapitalerstatningen hovedsagelig skulde udstrækkes til de smaa Kapitalere, hvilket giver sig Udslag i den faldende Skala for Kapitalerstatningen, efterhaanden som Kapitalbeløbet stiger. Paa den anden Side findes der en stor Gruppe Mennesker, netop Folk, som før havde en forholdsvis stor

Kapital, der paa Grund af Markkursens Fald er svundet ind til næsten ingenting, og disse vilde ved den ringe Kapitalerstatning, de kunde faa efter den gældende Lov, ikke være hjulpsøgende. Efter at det da havde vist sig, at de Midler, som var tænkt at skulle medgaa til de pligtmæssige Erstatninger, ikke tærede hele Kassens Beholdning op, men tværtimod holdt sig indenfor de Grænser, man maatte antage efter det første Skøn, mente man i Forvaltningsraadet at kunne hjælpe de større Kapitaler ved at yde dem et fast aarligt Rentetilskud, saaledes at de paagældende Kapitalere, hvis de havde samlet en Kapital, hvorved de troede deres Alderdom sikret, fik et aarligt Beløb, som sikrede deres Alderdom paa tilsvarende Maade. At Arvingerne saa maa give Afkald paa den forventede Arv, som maaske vilde falde af den store Kapital, og saaledes blive skuffet, kan Staten selvfølgelig ikke tage sig af.

I Forvaltningsraadet har man, som den højtærede Finansminister udtalte, været fuldstændig enig om Indstillingen til den højtærede Minister. Jeg maa takke Finansministeren, fordi han saa hurtigt har fremmet dette Lovforslag. Det er blevet hurtigt gennemført i Folketinget, saa at det, hvis vi i dette høje Ting behandler det med samme Velvilje, vil kunne blive gennemført inden Jul, hvorved man — hvad der er blevet sagt om en anden Sag i Dag — vil kunne bringe dem en Juleglæde dernede. Jeg regner med, at over 4 000 Familier vil faa Glæde af den Udvidelse, som den gældende Lov herved faar.

Der er i Folketinget foretaget en lille Tilføjelse til Lovforslaget, som i Realiteten ikke forandrer noget deri, men som fastslaar, at i alle de Tilfælde, hvor Kapitaltilskud er gunstigere end Rentetilskud, skal de smaa Kapitaler, som hidtil har været vant til at leve af Renten af deres Kapital og har kunnet leve af den, have Adgang til at opnaa de samme Fordele, som vedkommende vilde have opnaaet, hvis han for sin Kapital havde købt en Livrente i Statsanstalten for Livsforsikring. Det er jo i Realiteten det samme, om vedkommende selv køber sig en Livrente, eller Forvaltningsraadet sørger for, at han faar det samme Beløb udbetalt, men mange Folk foretrækker at have en lille Kapital i Haanden og finder det behageligt. I de fleste Tilfælde, og netop i de fleste af de Tilfælde, som kommer i Betragtning ved denne Udvidelse af Loven, drejer det sig om gamle Folk, som skal være sikrede i deres